

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Ölümün Enkazı İle Dünyanın Sessizliği Arasında!

Haber:

Kuşatma altındaki Gazze Şeridi'nde halk, mezarlık yeri sağlama konusunda boğucu ve benzeri görülmemiş bir krizle karşı karşıyadır; zira mezarlıkların tamamen dolması ve süregelen savaş sırasında onlarcasının bombalanması nedeniyle, toprak ölenlere dar gelmektedir; bu da halkı toplu ve rastgele defin gibi ağır seçeneklere sevk etmektedir. (El Cezire Net)

Yorum:

Gazze'de artık tek şok edici haber ölüm değildir; aksine ölüleri defnetmek de günlük felaketler zincirine eklenen başka bir trajedi hâline gelmiştir. Zira mezarlıklar bugün, artan şehit sayılarına yer kalmayacak kadar dolup taşan alanlara dönüşmüştür; öyle ki insanlar, artık acılı bir şekilde şunu sorar hale gelmişlerdir: Toprağın ölülerini gömmeye dar gelmesi akıl işi mi Allah aşkına?!

Aslında toprak dar değildir; ama savaşlar tüm hayatı daraltmaktadır. Zira Gazze'ye isabet eden muazzam yıkım, evler, hastaneler ve okullarla sınırlı kalmamış; aksine yollar, geçiş noktaları, kurtarma araçları ve ulaşım araçlarına kadar yayılmıştır; öyle ki bombardımanın, korkunun ve kısıtlı imkanların ortasında uygun bir gömme yerine ulaşmak bile meşakkatli bir görev haline gelmiştir. Birkaç saat içinde çok sayıda kurban düştüğünde, insan bu felaketin büyüklüğüne ayak uydurmaktan aciz kalmaktadır; böylece toplu definler ve geçici mezarlar gibi sahneler ortaya çıkmaktadır ki bunlar, içinde hâlâ biraz olsun merhamet taşıyan her insanın duygularını sarsan sahnelerdir.

İnsan onuru ölümle son bulmuyor; aksine vefattan sonra cesede saygı göstermek, şeriatların ve insan fıtratının üzerinde ittifak ettiği değerlerin bir parçasıdır. Bu nedenle insanların sevdiklerini aceleyle ya da uygun olmayan yerlere gömmek zorunda kalması, Gazze'nin yaşadığı insani çöküşün boyutunu ortaya koymaktadır.

Bu sadece mezarlıklar krizi değildir; aksine kan görmeye alışmış ve artık şok olma yetisini kaybetmiş dünyanın krizidir! Acıyı daha da artıran şey ise, bugün birçok Müslümanın bir acizlik ve ağırlaşmışlık hâli hissetmesidir; çünkü Gazze, onların vicdanlarından uzak bir şehir değildir; aksine onlarca yıldır hafızalarda ve kalplerde yaşayan bir davadır

Bu nedenle çocukları, kadınları ve yaşlıları enkaz altında görmek, ardından da insanların ölülerini gömecek bir yer aradıklarını görmek, şu acı verici soruların kapısını aralamaktadır: Ümmetin gücü nerede? İnsanlık adaleti nerede? Güvenli bir mezar bulmak, nasıl oldu da bu kadar ulaşılması zor bir hayal haline geldi?

Ancak bu trajediye rağmen ve bu karamsarlığın ortasında, Gazze’de yıkımın ezip geçemeyeceği bir şey var ki o da direniş ruhudur; zira halklar sadece sahip oldukları güçle değil, aksine en şiddetli kırılma anlarında bile korudukları onurlarıyla da tanınırlar. Gazze halkı, abluka, açlık ve kayıplara rağmen hâlâ ekmeğini paylaşıyor, yaralılarını taşıyor ve ne kadar uzun sürerse sürsün zulmün bir sonu olacağına inanan kalpleriyle ölülerini uğurluyor.

Gazze'deki trajedi, sırf haber bültenlerinde gösterilen rakamlardan ibaret değildir, aksine tüm dünya için ahlaki bir sınavdır. Defnetmek bir sorun haline geldiğinde bu, bizzat insanlığın bir tehlike aşamasına girdiği anlamına gelmektedir.

Bu trajedinin sonunda Müslümanların, birliğini ve gücünü kaybetmiş olan milletlerin, hayatta olanlar bir yana, ölülerini bile korumaktan aciz bir hale geldiğini anlaması gerekir. Bugün yaşananlar, değişmez bir kader değildir; aksine uzun yıllar süren bölünmenin, zayıflığın ve bağımlılığın yanı sıra güç ve birliğin sebeplerinden vazgeçmenin bir sonucudur.

İzzetin yeniden tesis edilmesi sloganlarla olmaz; aksine bilinçli bir insan inşa etmek, ümmetin ruhunu canlandırmak ve Müslümanların bir devlete sahip oldukları günlerdeki hadaratını şekillendiren değerlere sıkı sıkıya bağlı kalmakla olur. Yüzyıllar boyunca dünyayı aydınlatan bir ümmet, yeniden ayağa kalkıp milletler arasındaki konumunu geri kazanmaya muktedirdir. Yaralarına rağmen bugün Gazze, sadece felakete uğramış bir şehir değildir, aksine duyguları uyandıran bir alarm zilidir.

Risalet, onurun zayıflara bahşedilmeyeceğini ve hakları ise birlikleri ve iradeleriyle güçlü olanların koruyabileceğini söylüyor. O halde acı, bilincin bir başlangıcı olsun ve kanlar ise ümmete izzetini ve onurunu geri kazandıracak bir kalkınmanın itici gücü olsun ki böylece, defnedilmenin bir temenni ve bizzat hayatın da, hayatta kalma mücadelesi haline geldiği bir gün gelmesin!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak